

gula katter

teleporterade sig

föll handlöst

tomma stolar

dörren öppnades

skynda

nerför trapporna

hoppade över

ett tomt rum

gälla skratt

då ringer det

barstolen föll

klockan fyra

ropen blev högre

hemligheten

en blå himmel

klockan fyra

aldrig mer

han reste sig

nej

den blå stolen

tusentals

en annan gång

hon rusade dit

nitton gånger

tågvagnen

han insåg

pappa förstod

plötsligt

vattnet steg

tusen kronor

femton fjärilar